

שמעון חזון

בן יעקב זרחל
נולד ביום ט' תמוז
תרפ" 1920
נפל ביום ג' אדר
תש"ח 14.3.48

שמואל חיון

שמואל נולד וגדל בטבריה. דור רביעי בארץ. בשחר נעוריו, בהיותו בן ארבע-עשרה, התגייס לשורות ההגנה ונתקבל כקשר. בן שמונה-עשרה גוייס לנוטרות ושימש תקופה ארוכה שומר ראשו של ראש העיר המנוח שמעון דהאן. שמואל היה ידוע בקרב חבריו כבחור אמיץ לב ומסור לאין שעור. התגריות הפורעים הערביים ביהודים עוד בטרם קום המדינה, עוררו אותו ואת חבריו להשיב מלחמה שעה. ואמנם הצליחו הללו לבלום, לא אחת, את התנכלותם של ה"שבאב" לשוב היהודי, בפעולות עונשין ובפעולות תגמול למיניהן. בשנת 1944 התגייס שמואל לשורות האצ"ל, למלחמה בכנופיות הערביות ובקלגסי המשטר הבריטי. שנתיים עשה בתפקידים אלה בדרום. ב-1946 חזר לטבריה ומונה למפקד קטע בעיר העתיקה. בשנת 1948 בעת המצור הכבד, שהטילו הערבים על הישוב היהודי, פעל שמואל בכל מאודו לשבור את המצור. באחת ההתקפות הכבדות של הערבים נלכדו שלשה מחבריו בעמדה מסוכנת. שמואל שם נפשו בכפו ונחלץ להצילם. הוא הצליח להצילם, אך הפעם שילם בחייו, צרור כדורים מן המארב פגע בצוארו. ימים אחדים נאבק על חייו כשהוא סובל משיתוק בידיו וברגליו. בתשוקת אין סוף לראות בתקומת הישוב ובנצחוננו, נפח את נשמתו והוא בן עשרים ושמונה שנים. נקבר בבית העלמין בטבריה.

"שמאל ז"ל, זכור לי עוד מתקופת ילדותי, רצאת בהיותו אחד מידידי הטובים של אחי אברהם ובאי ביתנו. הוא היה מהבחורים היהודים אשר הופעתם היתה באוה ליהודי העיר. גבר איתן חסון ונאה מראה, והעיקר באותו על יהדותו אשר הפגינה בפני קבל עם ועדה.

אז, בטבריה של השנים 39 - 1936 עת העיר היתה מעורבת באוכלוסיה ערבית יהודית היה נוהג לשכב הערכי התאסף ברחבה מחוץ לעיר העתיקה - כיום האנדרטה של התוח - והיו מפגינים גבורתם ויהולתם בהרמת משקלות ותרגילי שרירים וכוח. המון רב ערכים ויהודים היהמתאסף במקום ומביט "בגבורים" ונהנה מיכולתם הפיזית.

עד היום בנני זוכר את הרושם האז אשר שמאל סירן השאיר בהופעתו הראשונה אל מול השכב הערכי והפגין יכולתו שבכרה על כולו.

באוה מלאה לב היהודים אשר נוכחו במקום על אומץ הלב והגבורה שלו, והלם על הערכים כעם ושנאה אחזה "בגבורים" הערכים יען כי לא יכלו לגבור על שמאל באין מוצא, הזמינוהו להרעה הבאה, בחקיה להכניעו. אכזבתם היתה מרה שוכעתים משנוכחו שאין ביכולת לגבור עליו, מה עוד שבו גם פתח אומץ ליבם "בגבורים" יהודים כוספים להופיע ולהתמודד מול בני דודינו הישמעללים.

שמאל היה חבר ההגנה, ער גבור המאורעות גויס לקדשרות, ולאחר מכן היה "ומר ראשו של ראש העיר היהודי זכאי אלחדין זמל, ורך בהעדרו של שמאל, הפורעים מצאו שעת כושר רצוהו נפש.

מתקופת המאורעות לקום המדינה למחרת קבלת ההחלטה באו"ם על הקמת מדינת היהודים רבים מבחוריה ההגנה גויסו מיר לשרות פעיל, בין בחורים אלה היה גם שמאל ז"ל. בהיותו בעל ידע כשטח הבטחוני, מונה למ"כ דאתראי ליחידה אשר היה מתפקידה לאכט את האוכלוסיה העברית כשטח העיר העתיקה. הוא מילא תפקידו באמץ לב ובמסירות הנפש עד לפגעו האחרון.

עם גבור הפורענות ככל חלקי הארץ וכך בטבריה, נוצר מצב מתוח בקרב תושבי העיר העתיקה ופחד התושבים גבר. בחורינו אשר ישבו בקרבם מתפקידם גם להעלות מורל האוכלוסיה עוד ~~אז~~ כיום זכורינו לי דברי הטבח וההול של אושר אימהות וזקנות מאותה תקופה על מסירותו ומעשיו של שמאל בנוסף לתפקידו הבטחוני, הכאת חלב ולחם לילדים וסיפיק כל מחסורים, העיקר הרגשת הבטחון.

אחרי

מחברו אשר הותקפו באש עזה. הוא נפגע, אך תבריו נחלצו כראים ושלמים והם העבריהו מיד לבית החולים שויצר במצב קשה מאוד.

עוד באותו יום ביקתיו, ובהיותי ליד מיטתו הכיבתי ואמר: נחום! "חבל שנפגעת, לא אוכל יותר להגן על האמהות הזקנים והילדים. איני חש בכאבים בכלל, הכל נראה לי מסכיב יפה מאד, אך איני חש בגופי לא כרגלי ולא ביצי אנכי רק רואה, שומע, ומדבר חבל אין ביכולתי לעשות דבר אני משותף" הוא שאל כאם יכריא ויוכל למלא חובתו.

לצער כולנו שמואל חיון נפגע כצברו וכאותו יום נפח נשמתו על הגנת המדינה שבדרך וכעיקר על תושביה העורדיים - הילדים האמהות והזקנות שאותם כה אהב.

שמאל נולד בטבריה ב- 1918 להורים הרב יעקב חיון אחיו היה רב הוא היה נשוי חשוק ילדים.

כתב נחום עב.

שמואל בן יעקב ורשיתה חירון

נולד בשנת 1920 בטבריה. דור רביעי בארץ, ב-1934 נתקבל כקשר כהגנה בהיותו כן 14 כלבד ב-1938 גוייס לנחרות והיה שומר ראשו של ראש העיר דהן שמעון ז"ל. ב-1940 גוייס לנחרות (משטרת הישובים העבריים בקרית שמואל) והיה בן האמיצים בחפקידו בזמן המנדט הכריטי היה בן הצעירים שנתנו את חסותם ובאו תמיד לעזרת היהודים המבוגרים בכל מקרה.

בזמן שהיתה קימת הכלבה ובכל זאת ערכים פגעו ביהודים שמואל ז"ל השתייך לקבוצה קטנה של כחורים אשר לקחו על עצמם אם הסיסמה "דם יהודי לא הפקר- עין חח עין" וכך ידעו התושבים הערכים כי בכל מקרה שיפגעו ביהודי הדבר לא יעבור להם בשתיקה.

כל יהודי אשר ~~אצא~~ נרצח בידי הערכים מיד באה החגובה והקבוצה הוציאה להורד ערכי במקומו. ב-1944 התנדב לאצ"ל ועבר לדרום ושם מלא כל תפקיד שהוטל עליו כמו התקפה על מחנות משטרה בריטי. פעולות תגמול לחילים בריטים ולכנופיות ערביות.

ב-1946 חזר לטבריה וקבל תפקיד על אחראי על אחד הקטעים בעיר העתיקה. ב-1948 בזמן המצור על העיר העתיקה נוכח בידי ערכי אשר ארבו לו במשך זמן רב יעקבו אחריו וכך באוקטובר 1948 כשנויים לפני שחרור טבריה קבל א צרור כטומי-גן בצוורו והועבר לבית החולים כשהוא משתק בכל חלקי גופו וכך נלחם עם המות כמה ימים אך לא יכל לו.

שמואל חזה, שאף ונלחם על שחרור המולדת וכרבע שנאה היה כי הדבר כהישג יד צרור כדורים קטע את חייו ולא זכה לראות את שחרור העיר והמדינה. כן 28 במוחו. הנית אם זקנה ואח חולה.

חברך לנשק

ממך משה

... כִּי רַעוּת שְׁקֵזָאת לְעוֹלָם
לֹא תִתֵּן אֶת לִיבֵנוּ לְשִׁבוּחַ ...

חיים אורי .

במו צרה
הנרשא אל השמש
צמח

בהושיטך ידך
אל כל שעה
במו צרה

הזעמק שורשי
פרסת רשת
ללכוד

האמת

במו צרה

נקטפו חייך

בדומיה

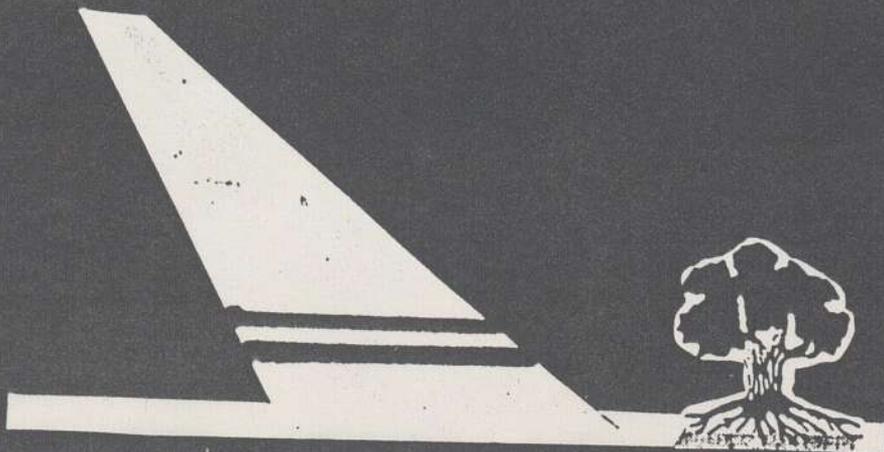
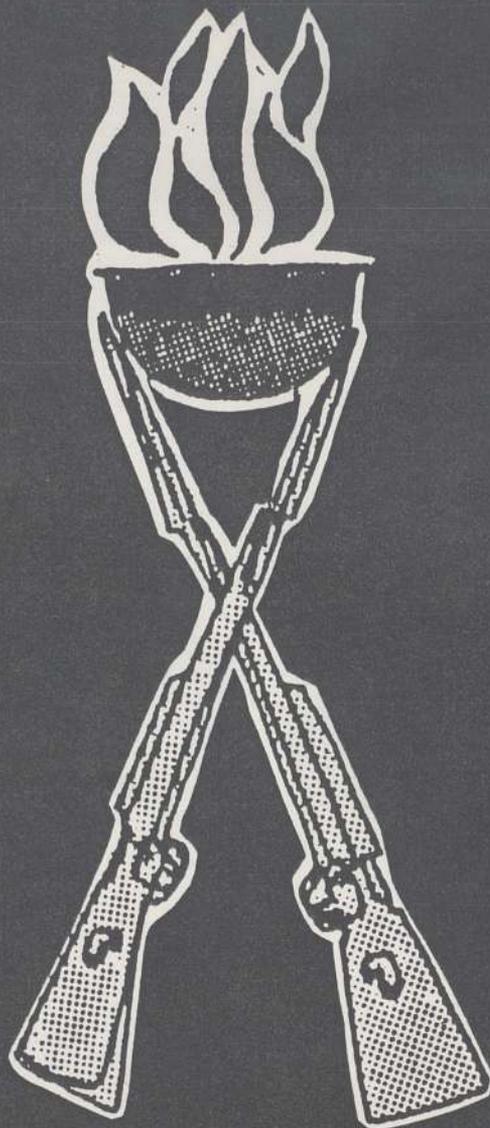
אולי זעקת

אולי גם צרחים

זעקים ?

יזכור

בן יעקב ורחל. נולד בט"ו בתמוז תרע"ח בטבריה.
למד בבית-ספר "כל ישראל חברים". עם גמר לימודיו עבד בעיר כפועל.
היה נשוי מספר שנים וחשוך-ילדים. על כך נפרד מאישתו ונשאר ערירי.
בשנת 1936-1939 שירת כנוטר ובליל-הטבח הנודע בטבריה, בשנת 1938, היה
נוטר יחידי בתחנת הנוטרים שבקרית-שמואל.
מעמדה זו המטיר אש יל התוקפים והציל אגף שלם של השכונה מפני חדירת הכנופיות.
במשך כמה שנים שימש שומר ראשו של ראש-העיריה.
עם פרוץ מלחמת-השחרור גוייס ל"הגנה" ועבר בכפר-קיש קורס למפקדי כיתות של החי"ש.
בקרב הראשון על טבריה פעל באחת העמדות המסוכנות ביותר בעיר העתיקה. כשאזלו
המזונות בעמדה הסמוכה, התנדב להוביל אליה מזונות מעמדתו. בחזרו משם נפגע מכדור
צלף ונלקח לבית-החולים שוייצר.
יומיים שכב על ערש-דוי ומת ביום 14 במארס 1948 ובו ביום הובא למנוחת-עולמים
בבית-הקברות בטבריה.

טור' היין שהואל

172593

בן רחל ויעקב היין
נולד טו' צתמוז תרע"ח ישראל

נפל 14.3.48

נפל - 14.3.48

נפל צעת חיכוני תפקידו

